

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Francisci Xaverii E Societate Iesv Indiarvm Apostoli Novarvm Epistolarvm Libri Septem

Francisco <de Javier>

Romæ, 1667

Epistola Prima. P. Cypriano Soc. Iesv, Meliaporam Sancti Thomæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46129](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46129)

S. FRANCISCI

X A V E R I I

E SOCIETATE IESV

INDIARVM APOSTOLI

NOVARVM EPISTOLARVM.

LIBER VII.

EPISTOLA PRIMA.

P. CYPRIANO SOC. IESV, MELIAPOR-

RAM SANCTI THOMÆ.

ALDE malè percepisti quæ tibi mandata Meliaporæ observanda præscripseram. Clarè ostendis quàm parùm tibi adhæserit ex conversatione Nostri Beati Patris Ignatij. Plurimum improbo aggressum esse Te litigiosis formulis & Pragmaticorum ministerio forensi convenire Proëpiscopum. semper obseque-

fequeris naturæ isti tuæ vehementi . Quid-
 quid dextrâ ædificas , lævâ destruis . Sic
 certò habe : incredibiliter offensum me his
 quæ à te isthic inurbanè & inhumaniter acta
 comperio . Si Proëpiscopus aliter agit ac de-
 beat , non utique tuis emendabitur reprehen-
 sionibus ; præsertim imprudenter , ut à te
 factum est , oggestis . Tam longo jam usu in-
 suevisti nihil non obsequi voluntati tuæ pro-
 priæ , ut ubicumque moraris omnes offen-
 das . speciminaque tecum agentibus manife-
 sta passim edas intractabilis tuæ cujusdam &
 asperæ Indolis . Faxit Deus ut horum im-
 prudenter actorum seria te aliquando subeat
 Pœnitentia . Per ego te quantum amas Do-
 minum Deum , oro obsecroque , duro ut isti
 tuo contumacique imperes animo ; quæque
 hætenus peccasti , rectè factis in posterum
 compenses . nec tibi aduleris , præfractiori na-
 turæ imputans motus illos feros . non ea cul-
 pa est indolis , sed indiligentiæ magnæ , ne-
 glectis que damnabilis officiorum quæ te Deo,
 quæ te tuæ conscientiæ , quæ te Proximis,
 Obedientiæ , Moderationis , Caritatis debito-
 rem constituunt . Si minus hoc mihi jam
 affirmantè credis ; at persuasissimum habe : in
 momento mortis clarissimè id te perspecta-
 rum .

rum. Etiam atque etiam rogo te nomine
 Nostri Beati Patris Ignatij, ut per paucos hos
 dies quibus illa tibi hora ultima differtur, di-
 scas exerceasque æquanimitatem, mansuetu-
 dinem, patientiam, demissionem modestam.
 sic habe: humilitate quidvis absolvitur. Si
 non potes tantum efficere quantum cuperes,
 age quod ex æquo & bono potes. Vi atque
 impetu nihil perficitur in his Indiæ partibus;
 & quod longanimitate, obsequio, modestiâ,
 Bonum haud dubiè succederet, ab impoten-
 ter erumpentibus irâ, jurgio, intemperijs, or-
 tu in ipso corruptum extinguitur. fructus
 sine offensione ac tumultu proveniens, etiam si
 tantillus sit quantum hęc brevissima lineo-
 la designet —, præstabilior multò major-
 que est quàm alius adeo in speciem largior,
 ut ei videatur exprimendo tota impendenda,
 quanta transversæ paginæ universum exæ-
 quet spatium, hujus formæ linea.

Multum vereor ut quidquam allegatorum
 hætenus à me, sufficiat revocando ad frugem
 tibi. Illud tamen & scio, & scire te jubens,
 certissimè denuncio: fore omnino ut tempo-
 re tui ex hac vitâ transitûs, acriter horum à
 te

te perperam actorum conscientiam pungaris. Gonzalus Fernandez mihi videtur tui similis, acerbus, irritabilis, impatiens: uno ambo exemplo facti, pariterque soliti effrænum vestrorum affectuum intemperijs, zeli ac Religionis speciosum nomen obtendere. Magnifica nempe illa vestra oratio est: Divinæ Gloriæ detrimenta, salutis animarum ferre taciti obstacula non possumus. quid tum? refarcitis ne, an cumulatis damna ista strepitu ac procellis certaminum odiosissimorum? Iterum dico: quod humilitate ac modestia non impetraveritis à Proëpiscopo, nunquam minis & jurgio extorquebitis. Per pietatem & obedientiam, quas & debere fatemini, & reddere velle non negatis Patri Ignatio, obtestor ambos vos, ut subito post hanc lectam Epistolam adeatis Proëpiscopum, & positis uterque coram eo humi genibus, veniam supplices petatis eorum quæ parum ipsi grata fecistis omnium. tum illi manum osculemini; ac si me consolari plurimum cupitis, facite audiam, ad pedum ejus usque oscula ambos ultrò descendisse, ut tantò certiori pignore sanciatis poenitentiam præteritorum futuræque sponsonem modestiæ, quâ sanctè ipsi pollicebimini: nihil vos deinceps, quamdiu

Meliaporæ morabimini , contra ejus voluntatem acturos . Credite mihi : in horâ mortis vestræ multum vos delectabit hoc fecisse . Fide Deo Domino Nostro , nec dubitate quin si vestra modestia nota fuerit omnibus hominibus , impetraturi facile sitis quidquid ad Dei obsequium & salutem animarum pertinens petieritis . In hoc manifestè ambo vos , & vestri amborum similes , erratis , quod arbitramini , auctoritatem apud omnes maximam solo Societatis **I E S V** nomine , tanquam hereditario vobis jure tribuendam , antequam eam magnis & illustribus demississimæ humilitatis experimentis paraveritis . Recordamini videlicet venerationis ingentis , quâ summi pariter & infimi Patrem Nostrum Ignatium prosequuntur ; & æquum censetis , pari vos à cunctis reverentiâ dignari : quantumvis virtutum earum quibus istam ille dignationem promeruit , nullum admodum specimen edideritis . Atqui oportuerat primùm rectè facta imitari Patris Nostri , & illa æmulari charismata meliora quæ Deum Dominum moverunt ad tantam ei concedendam apud omne genus hominum gratiam . Vana verò ac stulta est confidentia , paucis aut nullis palàm exhibitis virtutum illustrium exemplis , fructum istum obsequij

quij favorisque popularis, qui sui depressionis
 infimæ merces est, vobis religiosæ demissionis
 oblitis expectare proventurum, & indignari
 nisi provenerit; Populo ad nutus omnes ve-
 stros obnoxium se ac morigerum præbente.
 Non me fugit, disertos vos in his excusandis
 fore; ac mihi asseveraturos, si præsens adessem,
 judicaturum nihil à vobis in hoc quidem pec-
 catum; quippe qui mero instincti Dei Amo-
 re, ac salutis animarum studio, istam conten-
 tionem susceperitis. Atqui jam hinc vobis
 denuncio, & persuasissimum esse jubeo; aquam
 vos apud me in quantumvis accuratâ culpæ
 istius purgatione perdituros. sine ullâ dubi-
 tatione sic habete, cadetis causâ me judice.
 quin addo: crimen vestrum meâ gravi mole-
 stiâ cumulabit, si factum quod probari ne-
 quit, defendere conabimini: sed vicissim fa-
 teor nihil mihi posse contingere gratius quàm
 si vos audiam ultrò agnoscere damnareque
 culpam in hoc vestram. Ac præterita qui-
 dem, quæ refingi nequeunt, pœnitentiâ
 prout licet, emendentur: futuris omni cau-
 tione consulatur. date quod superest, amabo
 vos, ante omnia sedulam operam, ut cum
 Proëpiscopo, cum Sacerdotibus, cum Præ-
 fectis, cum omni genere Magistratum nun-

quam litibus iurgijve committamini . utcumque palàm ab ijs peccari manifestum sit : Malo , quod , bonâ fide , potestis , tranquilli remedij apponite : tumultuosam & morbo pejorem abstinete medicinam ; nec irâ & intemperijs jaciatis aleam funditùs perden- di fructùs , quem modestiâ & mansuetudine potueratis maturare . Superiora dictavi , agnosce in sequentibus manum & cor meum .

O Cypriane , si scires quanto tui Amore hæc ad te scribo . profectò diù noctùque recordareris mei ; & fortè non teneres lachrymas , reputando tenerrimam ardentissimamque quâ te flagrans amplector caritatem . Vtinam patèrent in hac vitâ pectorum arcana . cerneres clarè , mihi crede , Frater mi Cypriane , insculptum te penitus meo animo . Vale . Aprili Mense Anni CXCICLII .

Totus tuus , ut nunquam possim tui oblivisci .

Franciscus .

EPI-